

[Arnth Jensen.]

hold. Første Gang talte Ministeren om Formerne, de ydre Former, forstod jeg; men sidste Gang sagde Ministeren, at der skulde iværksættes Undersøgelser vedrørende disse Skolers Arbejde og Arbejdsformer. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren ikke finder, at der var Grund til at uddybe dette lidt nærmere for Tingets Medlemmer. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at naar disse Skolers Arbejde er lykkedes saa godt, har det netop været, fordi de har haft saa frie Arbejdsformer, som ingen andre Skoler har haft. Naar Ministeren nu siger, at disse Skolers Arbejdsformer skal undersøges, saa ligger der vel ikke deri, at ogsaa selve Undervisningen og Livet paa disse Skoler skal ind under Rammer, som en eventuel Kommission kunde finde paa? Jeg beder Ministeren om ogsaa for sin egen Skyld at uddybe dette Spørgsmaal noget nærmere.

Dernæst kom Ministeren tilbage til en Optagelse af den Forhandling, som vi førte ved første Behandling af Lovforslaget, idet han udtalte, at Venstres Interesse for disse Skoler var af ny Dato, og den socialdemokratiske Ordfører (Yde) samlede sig sammen til i sit sidste Indlæg at repetere en Smule af det, som Ministeren havde talt om. Baade for Ministeren og særlig over for den socialdemokratiske Ordfører tør jeg godt stille Fortiden til Skue, hvad angaar Venstres Stilling til disse Skoler. Naar Ministeren gaar tilbage og siger, at Venstre har aldrig fundet Foranledning til at stille Forslag ud over de Maksimalbeløb, som der var i Loven, men snarere stillet Forslag om Begrænsning, saa tror jeg for det første, at Ministeren ikke skal sige aldrig, for som jeg ved første Behandling nævnte, udviser Statsregnskabet, at de Understøttelser, der udbetaltes i Perioden 1920—24, ligger over de 620 000 Kr. Hvordan det kan foregaa, uden at der er givet Ekstrabevillinger, forstaar jeg ikke, maaske Ministeren har en Forklaring paa det.

Men saa kommer der noget andet, og det er dette: Den højtærede Minister maa lægge Mærke til, om Trangen til Understøttelse, netop i den Tid, hvor Venstre regerede, var saa stærk, som den er nu. Jeg vil igen henvise Ministeren til det lille udmærkede graa Hæfte, vi har. Dér vil Ministeren se, at i 1925—26 var der 4 383 Ansøgere, i 1930—31 4 587, altsaa en Stigning med 200; jeg har ikke Tallene for 1926—27 og 1927—28, men der er ikke Grund til at tro, at disse Tal skal ligge væsentlig over disse Gennemsnitstal. Men naar vi naar op til 1935—36, er der sket en Stigning i Ansøg-

ningernes Antal helt op til 5 785. Dér har Ministeren det bedste Bevis for, at netop nu er Tidspunktet inde, da der skal og maa ske en klækkelig Forhøjelse af disse Bevillinger, hvis man skal stille Nutidens Ungdom lige saa gunstigt, som Fortidens Ungdom har været stillet.

Naar Ministeren siger, at jeg paa Baggrund af den Stilling, som Venstre har haft over for disse Skoler, ikke er berettiget til at kritisere Ministerens Forslag, vil jeg for det første sige, at det afgørende er, om der er en saglig Baggrund for en Kritik. En saadan saglig Baggrund er der i Dag, jeg har dokumenteret det med de Tal, jeg har fremdraget. Dernæst vil jeg sige, at den Baggrund, paa hvilken jeg har tilladt mig at rette min Kritik imod Ministeren, er den, Ministeren selv har givet ved sine Taler ude i Landet, Taler, som kunde give Forventning om en meget større Indsats end den, den højtærede Minister har gjort ved sine Lovforslag.

Jeg gentager: Hvornaar har en Minister haft bedre Mulighed for at gennemføre yderligere Forhøjelse af en Bevilling i den Retning, han ønsker, end netop den højtærede Minister har i Dag? Her staar en samlet Opposition, som tilbyder Ministeren at gaa langt videre, end den højtærede Minister foreslaar. En saadan Baggrund for at gaa et Skridt videre har ingen tidligere Minister haft. Og Ministeren siger selv, at han er slet ikke sikker paa, at det, han foreslaar, er tilstrækkeligt, men — siger Ministeren — det lader sig ikke gøre at forhøje Beløbet, før vi har haft det nødvendige Materiale inde i Ministeriet at bygge paa, som kan begrunde en saadan Forhøjelse. Ærede Medlemmer vil erindre, at det er sket nogle Gange, at man har kritiseret Venstre i Anledning af det Lovforslag, vi har forelagt her om dette Spørgsmaal. Der blev sagt, at Venstre stillede det kun af partipolitiske Grunde. Nej, Venstre stillede det paa Grundlag af de Udtalelser, Ministeren er kommet med, og da Ministeren selv bebudede, at han vilde komme med et Forslag — det Forslag, som foreligger her —, spørger jeg: Var det umuligt at faa de Ansøgninger ind, som har været indsendt til Amterne, bearbejdet i Ministeriet, forinden Lovforslagets Fremsettelse? Ministeren siger, at det ikke er nok, at der er mange Ansøgninger, men at det ogsaa maa undersøges, om de er begrundede. Men Ministeren kunde netop i Kraft af, at han er Minister, i Tide have kaldt hele Materialet ind til Ministeriet til Undersøgelse.